

Kas atlygins skriaudas?

Danutė Bindokienė

Kai kalbame apie karą, paprastai turime mintyse dviejų ar daugiau valstybių ginkluotą susirėmimą ore, žemės paviršiuje, vandenyse. Jeigu į tuos veiksmus įsijungia didžioji planetos gyventojų dalis, karui suteikiamas „pasaulinio“ epitetas. Mūsų šimtmetyje du karai taip buvo pavadinti. Savo tarpe dar tebeturime žmonių, kuriems teko pergyventi ir pirmąjį, ir antrąjį pasaulinį karą.

Tačiau karai paprastai siejami ir su kitais dideliais sukrėtimais, nieko bendra neturinčiais su fronto veiksmis. Tai civilių gyventojų likimas, ypač kraštą užėmus svetimai kariuomenei; tai ir savame krašte įvykstantys pasikeitimai, valdžiai revoliucijos keliu pereinant į skirtingas rankas. Abu pasauliniai karai jau seniai praūžė, bet jų palikimas tebemašo žmonių gyvenimą, daugelyje tautų tebejaučiami to karo padariniai. Net nekalbant apie gyvybės aukas, karai neapsieina be medžiaginių nuostolių. Juk tokia karo paskirtis: kiek galima labiau sunaikinti priešų ūkį, pramonę ir normalų krašto gyvenimą, tuo būdu parklupdant priešą, priverčiant kapituliuoti.

Dažnai priešų ieškoma ne tik už valstybės sienų, bet ir jų ribose. Antrojo pasaulinio karo metu net JAV neišvengė tos klaidos, internavusi japonų kilmės amerikiečius specialiose

MALDA PRIE KRYŽIAUS

Lietuvių tauta meldžiasi už savo brolius ir seseris ištremtus į Sibirą

stovyklose ir nusavinusi jų turimą po to, kai Japonija bombardavo Pearl Harbor uostą Havajuose. Buvo tikima, kad japonai, nors gyvenantys Amerikoje, jaus lojalumą savo kilmės kraštui, dėl to yra pavojingi ir izoliuoti. Nors tai labai tamsi dėmė Amerikos istorijoje, bet jos minėti niekuomet nedraus-ta, o pagaliau — po kelių dešimtmečių — nuskriaustiesiems japonams-amerikiečiams bent formaliai atlyginti nuostoliai ir jų formaliai atsiprašyta.

Neseniai ir Japonija norom nenorom paskyrė 1 bil. dol. atsilyginti Korėjai už tūkstančių korėjiečių moterų suvaramą į viešuosius namus, kur jos buvo priverstos tapti prostitutėmis ir „aptarnauti“ japonų karius, II pas. karo metu okupavusius Korėją. Japonijos ministras pirm. Tomiichi Murayama po apsilankymo rytinėje Azijoje prisipažino, kad užsilikusi neapykanta japonams už padarinius rytas okupacijos metais skriaudamas gali pakenkti ekonomi-

SEMENARIO

MŪŠŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$.10,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$: 15,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$1,00
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$.0,40
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$.10,00

niams ryšiams, todėl imamasi žygių santykius išlyginti. Istorių apskaičiavimu, apie 200,000 moterų ir mergaičių buvo priverstos tapti prostitutėmis, bet jos tiesiogiai piniginės kompensacijos negausiančios, nes Japonija tik prieš dvejus metus atvirai prisipažinusi, kad tokie viešieji namai iš viso egzistavo, o už skirtus pinigus steigis įvairias mokymo, auklėjimo ir kitas programas padėti moterims, vaikams, ligoniams Korėjoje, Filipinuose ir kitur.

Galbūt niekur tiek skriaudų žmonėms nepadaryta, kaip komunistinėje sistemoje, ypač Stalino laikais. Jau nekalbant apie nužudytus, kankintus, kalėjimuose bei lageriuose kalintus, medžiaginiai nuostoliai yra tiesiog neapskaičiuojami. Užgrobtos nuosavybės, nusavinta žemė, įmonės, meno vertybės – pradedant pačioje Rusijoje 1917 m. revoliucija, o okupuotuose kraštuose nuo 1940 m., tebėra skaudi opa net ir po sovietų imperijos žlugimo. Nereikia toli pavyzdžių ieškoti, nes ir iš Lietuvos nuolat girdime skundus apie negražinamą, komunistinės sistemos pagrobtą turta jo teisėtiems savininkams.

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj.62
Fone: 277.35.48

Lietuvos vyriausybė išsiskinėja, atranda naujų kliūčių, dėl kurių net ištremtieji į Sibirą ar jų šeimos nariai negali atgauti savo nuosavybės, o ką bekalbėti apie karo veiksmų ir bolševikų siaubo iš savo krašto išvytus tautiečius, gyvenančius svetur?

Š.m. rugpjūčio 12 d. Rusijos valdžia žengė žingsnį link nuosavybių gražinimo, priimdama įstatymą, kad bus bent iš dalies atlyginama asmenims, kurių turta pasiglemžė sovietinė sistema. Visa bėda, kad didžiausia kompensacijos suma yra 2 mil. rublių (apie 1,000 dol.), o savininkai negalės atgauti savo namų, įmonių ar žemės. Nukenėjusieji į šį įstatymą vis dėlto žiūri pozityviai, kad pagaliau jų prašymus ir skundus atsižvelgtų.

Galima tikėti, kad II pasaulinio karo žaizdos neužgis iki ateinančio tūkstantmečio, o galbūt ir niekada.

Paryžiuje mirė Vytautas Kasiulis

Paryžiuje kovo 12 d. mirė dailininkas Vytautas Kasiulis.

V.Kasiulis kilęs iš Dzūkijos, iš Simno (gimė 1918 m. balandžio 23 d.). Nuo 1937 m. mokėsi Kauno meno mokykloje. 1941 m. baigė Kauno taikomosios ir dekoratyvinės dailės institutą, dėstė jame iki 1944 m. Karo pabaigoje pasitraukęs į Vokietiją,

1946-1948 m. dėstė Freiburgo taikomosios dailės mokykloje.

Nuo 1948 m. V.Kasiulis persikėlė į Paryžių, vertėsi atsitiktiniais darbais. 1950 m. laimėjęs premiją Halmarko konkurse (už paveikslą "Motinystė" jam skirta antroji vieta), tapytojas vis labiau įsitraukė į kūrybą. 1956 m. dalyvavo Paryžiaus moderniojo meno muziejaus surengtoje parodoje "Menas Prancūzijoje ir pasaulyje". Rengė parodas privačioje Stiebelio galerijoje.

Dailininkas tapė aliejumi, guašu, pastele, kūrė kompozicijas, peizažus, portretus, autoportretus, natūrmortus, yra sukūręs litografijų, apipavidalinęs prancūzų filmą "Dvigubas gyvenimas" (1954). Tapytojas susikūrė savitą, "kasiulišką" stilių, buvo vertinamas, pripažintas prancūzų visuomenėje plačiau

KUN. ANTANAS NAUJOKAS, SDB mirė didįjį šeštadienį, balandžio 16 dieną turėdamas 85 metus Saleziečių centre, Columbus mieste Ohio vals, JAV-bėse.

Kun. Antanas Naujokas buvo gimęs 1911 m. birželio mėn. 13 d. Dumbaukos kaime, Kalvarijos parapijoje. Čia lankė pradžios mokyklą, o gimnaziją Marijampolėje. Po penkių klasių išvyko Italijon, kur įstojo pas saleziečius ir buvo įšventintas kunigu 1940 metais. Negalėdamas grįžti Lietuvon, dirbo pietų Italijoje, o po karo, su pabėgėliais lietuviais studentais Pizos universitete.

1952 metais, kai saleziečiai atidarė pabėgėliams gimnaziją Kastelnuovo Don Bosco miestelyje, ten dirbo kaip mokytojas ir ekonomas. Vėliau išvyko dirbti į Ameriką prie Čikagos su lietuviais, o po to su vietiniais saleziečiais.

Buvo palaidotas saleziečių kapinėse Goshen mieste, New York'o valstijoje.

Kun. Antanas Naujokas buvo mano mokytojas, kai lankiau lietuvių saleziečių gimnaziją. Buvo malonaus būdo, labai kultūringas ir paslaugus kunigas bei auklėtojas.

Dievas teatlygina gausiai savo ištikimam tarnui už jo darbą bažnyčiai ir jaunimui.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪŠŲ LIETUVOS PRENUMERATA.
išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu
ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

DIDŽIOJI TAUTOS KNYGA

Lietuvių kalbos žodynas

Pasikalbėjimas su filologijos mokslų
kandiate vienuole Antane
Kučinskaite
(Tęsinys iš praeito numerio)

Įdomus šio darbo finalas. Darbininkai mėgdavo pasišaipyti iš cenzūros. Naujai išspausdintą tiražą su žodžiu "dievas" krovė greta "Dievo" "klaidingo". Taip pat greta sudėjo senus ir naujus puslapius su žodžių "draugas". Ar jie tyčia, ar netyčia nemažą dalį tiražo išleido su cenzūros išbrokuotu tekstu. Ir kažkiek knygų buvo paskleista su neištaisytu tekstu.

Darbininkams nieko, o mes gavom daug pylos. Lietuvos Mokslų akademijos prezidiumas surengė išplėstinį posėdį.

Sukvietė cenzorius, partijos atstovus ir reikėjo mums prisipažinti, kad padarėm tai dėl savo politinio žlibumo, ir pasižadėti, kad studijuosim, gilinsimės į marksizmo leninizmo ideologiją, ateity tokių klaidų nebebus. Profesorius Balčikonis tiesiog siuto. Kai rengėme trečią tomą, mums nuolatos siūsdavo kontrolierius. Jie anaipol ne lituanistai, apie leksikografinį darbą nė šnipšt neišmanė. Užsigulė atskiram kambary mūsų rankraščius tikrindavo, jiems kliūvantį sakinį liepdavo išbraukti. O žodžiui kartais reikšmė dingdavo. Su tais kontrolieriais vyko amžina kova. Kad mūsų žodyno darbas būtų sėkmingesnis, per Maskvą Mokslų akademijos vadovybė išėikalavo pastiprinti kadrus. Mes iš Leningrado gavome žinomą baltistą, akademiką, profesorių Borisą Lariną. Bet čia mūsų komunistai labai apsiriko. Akademikas Larinas, kaip apskritai leningradiečiai inteligentai, buvo aukštos kultūros žmogus. Kai jis sužinojo, kad tarp mūsų yra tikinčių žmonių, kurie eina į bažnyčią (jo žmona lankydavo Aušros vartus), tai baisiausiai mus gynė ir daug ką apgynė. Kad nurimtų mus persekiojusi valdžia, padarė tam tikrą mūsų žodyno struktūros reformą. Ji buvo visai nebloga. Jo pasiūlytu būdu sutvarkytas žodynas patogus studijuoti žodžius leksikografui ar lyginamosios kalbos specialistui, tik gal kiek painokas eiliniam vartotojui. Mes su Larinu kalbėdavom lietuviškai — jis viską suprasedavo, o mums atsakydavo rusiškai, kartais įterpdamas lietuvišką sakinį. Nors ir partijos "patikėtinis", tai buvo labai mielas žmogus. Čia mano asmeninė nuomonė. Aš jam labai dėkinga, kad jis man pasiūlė apsiginti mokso kandidato disertaciją. Sakau: "Aš negaliu, nes esu nepatikima". O jau gandai pasklido, kad vienuolė. Larinas tuoj pataisė: "Buvau vienuolė.

SESELĖ ANTANĖ KUČINSKAITĖ

Stalinas irgi į dvasinę seminariją buvo įstojęs" — Yai buvo darbas iš mano leksikografinės praktikos "Veiksmazodžių redagavimo principai "Lietuvių kalbos žodyne" Gynimo metu irgi buvo istorija. Akademikas Juozas Žiugžda pasakė, kad neturim teisės leisti ginti disertacijos, nes ji buvusi vienuolė. Bet taryba vis dėlto nutarė leisti. Du labai buvo prieš, ir vienas sugadintas, o tarybos narių keliolika — visi kiti balsavo "už".

Ilgai mus persekiojo. Pavyzdžiui "K" raidė iš penktojo tomo. Kontroliuotojai prie žodžio "kyšis" randa pavyzdį "Kyšiais ėjo ir išėjo per visus teismus". "Dirba šviesoje, kyšius ima tamsoje". Kaip galima į žodyną dėti tokius sakinius, kai tarybiniai žmonės nei duoda, nei ima kyšius. Sugalvojom tokį sutrumpinimą: parašom sakinį, o skliausteliuose (burž.). Atseit tik buržuazinėje santvarkoje teisme netikė, žmonės duoda ir ima kyšius, o švarios, tyros sąžinės — tik komunistai. Mums Larinas patarė įvesti ir santrumpą (bažn.) — vartojimas tik bažnytinėje kalboje. Daug ko prigalvojom, kad tik apgintume savo sakinius, kad tik neužkliūtų gyvoji kalba.

Paskui pasaulio filologai mus pradėjo ginti, kad šitas žodynas lyginamai kalbotyrai, baltistikai, slavistikai, indoeuropiečių kalboms — didžiulis turtas. Lietuvių kalba atgijo daugelyje užsienio universitetų. Lietuviškai pradėjo mokyti net lenkų mokslininkai, amerikiečiai. Tada buvo iškelta mintis, kad reikia žodyną premijuoti. Bet reikėjo atrinkti — ką premijuoti. Pirmiausia, žinoma, buvo ideologinė atranka. Tuoj užkliuvo viena darbuotoja, kuri sekmadieniais eidavo į baž-

nyčią. Iškart atkrito. Tada mane Larinas apgynė, ir tarp kitų gavau premiją. O po premijos sustiprėjo mano pozicijos, ir manęs taip įkyriai nebepersėkiojo.

Bet Lietuvių kalbos institutui atėjo įsakymas apkarpyti lėšas. Maskva "pasirūpino", kad institutas taupyty pinigų. Direktorius Kostas Korsakas, pasitarę su Mokslo taryba, pasiūlė vyresniems moksliniams bendradarbiams savo noru pereiti į mažiau apmokamas jaunesniųjų mokslinių bendradarbių pareigas. Tada aš jau turėjau gerą vardą, buvau žinoma kaip terminologė, padėjau sudaryti medicinos, teisės terminų žodynus. Nors man buvo ką tik atėjęs pensijos amžius, nesiūlė pereiti į jaunesnias bendradarbes. Viena darbuotoja dėl tokio pažeminimo tarnyboje labai įsižeidė. Mes buvom geros draugės, ir ji žinojo visą tiesą apie mane. Ji parašė baisų skundą į Maskvą. Kaip Korsakas gali laikyti savo valdinę, kuri su kunigais per pietų pertrauką "daro susirinkimus". Per pietų pertrauką pas mane į institutą ateidavo Tėvas Vaclovas Aliulis, ir mes kartu redaguodavome Šventąjį Raštą — Naujajį Testamentą. Iš Maskvos buvo atsiųstas raštas ištirti reikalą. Tai truko metus, ir aš jutau, kad debesys tvenkiasi. Buvo daug gynėjų, daug kas stojo už mane. 1973 m. pabaigoje pasikviečia mūsų žodyno sekretorius vadovas Jonas Kruopas — nepaprastai puikus žmogus. Jis be galo jaudinosi: "Būtų labai gerai institutui, jeigu jūs parašytumėt pareiškimą ir išeitumėt į pensiją". Sakau: "Ko jūs jaudinatės. Tučtuojau sėdu ir parašau". Pareiškimą įteikiau tą pačią valandą. Atsisveikinau su Institutu ir maniau, kad viskas baigta. Maniau, būsiu kokia šeiminingė, galiu virėja eiti į sesers šeimą. O išėjo priešingai — pradėjo mane kviesti per docentą Aldoną Pupkį televizija — kas antrą savaitę kalbos valandėlės. Iš universiteto pakvietė į "Kalbos praktikos patarimų" redakcinę kolegiją. Aš visą laiką atsikalbinėjau, maniau — pabūsiu keletą posėdžių, ir iš čia išprašys. O pasirodo — netgi knyga išėjo su mano pavarde, žiūriu, ir straipsnius priimu. Taip Dievas sutvarkė, kad nepražuvau. Mokslinio darbo iki valios turėjau. Negalėjau net atsigauti.

"Lietuvių kalbos žodyno" penkioliktas tomas baigiasi puse "K" raidės žodžių. Numatoma, kad bus ne mažiau kaip 20 tomų. Galimas daiktas, su papildymais sieks net daugiau, gal net iki 25 tomų. Žodyno kartoteka — apie keturis milijonus lapelių surinktų žodžių su vartojimo pavyzdžiais. Vieno žodžio gali būti keli, keliolika lapelių, o kartais net tūkstančiais.

Pasakojimą užrašė Rita Grumbaitė

IŠTESĖJĘS KOVA PRIEŠ SOVIETUS VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius
Redaguoja Henrikas Valavičius

(Tęsinys iš praeito nr.)

Vieną vakarą komendantas mane pasikvietė ir pasiūlė, ar aš sutikčiau apsimti pinigų pernešimo darbu iš Penktojo "Učastok" į "Posiolką" Indin. Aš jam atsakiau, jog tokiam darbui apsimti aš sutinkas, jeigu man bus duotas komendanto naganas, nauja vatinka, nauji vilokai, geros slydės, 100 rublių už kiekvieną kelionę, priedo trys dienos poilsio po kiekvieno įvykdyto pernešimo. Komendantas sutiko išpildyti visas mano sąlygas, išskyrus duoti į rankas ginklą, kadangi jis tik tą vieną naganą teturįs. Taip susitarus, mano pirmajai kelionei komendantas man parūpino naują vatinką, vilokus, kepurę, pirštines, slydes, lenktinį peilį, zuperinį maišą, duonos kepalą ir margarino, ir prižadėjo 100 rublių už atliktą žygį ir dvi dienas poilsio, grįžus namo. Taip sekancią dieną, anksti iš ryto, Fustras man įdavė į rankas raštą, kad įteikčiau Karaliovi, išlydėjo į pirmąją kelionę ir palinkėjo laimingo kelio. Ir tuo metu susijaudinęs senis apsisiverkė, jeigu su manimi daugiau nebesimatysias, ir jog aš jam esu buvęs geras vaikas. Buvo silpnas vėjelis ir snigo, Aš iššliaužiau su savo slydėmis tiesiog per mišką į Penktąjį "Učastok", kadangi žinojau šį maršrutą be kelio, be tako, eidamas pagal kvartalų linijas, kurį kitais metais man buvo parodęs senas vokiečių pavarde Fust. Ten buvo apie 15 kilometrų kelio, per pusę arčiau negu einant per jau išmintą ir visiems žinomą kelią. Aš neskubėdamas ir pasilsėdamas ir žygiuodamas per kvartalų linijas, pavakare pasiekiau Penktąjį "Učastok", perdaviau Karaliovi komendanto raštą ir nuėjau pasilsėti. Karaliova mane labai gerai maitino ir davė šiltą vietą pernaktoti. Miegojau, kaip užmuštas. Rytą anksti kasininkė man atskaitė 18 su puse tūkstančių rublių. Karaliova įdavė kelionei pusę kepalą duonos ir konservų dėžutę amerikoniškos troškintos kiaušienos. Aš pinigus suviniojau į senas vatines kelnes, kurias sukiašau į maišą,

ant kurio užkračiau kilogramą vinių, pusviedrį bulvių. Perišau maišą su varščiu ir užnėriau per jo viršų. Taip pasidariau sau terbą, panašią į kuprinę, kurią užsimečiau ant pečių, kad būtų laisvos rankos. Išėjau iš Penktojo "Učastok" dar neišausus. Šliaužiau išlėto, neskubėdamas, puskelėje susikūriau laužą, papietavau, nusnaudžiau ir brėkstant vakare pasiekiau "posiolką" Indin, kur komendantui perdaviau pinigus, vinis ir nuėjau miegoti. Taip per tą žiemą du kartus per mėnesį aš nešiojau tuos pinigus iš Penktojo "Učastok" į "posiolką" Indin. Per tas keliones savo kelėje aš susitikdavau su briedžiais, baltais zuikiais, sidabrinėmis lapėmis, tervinais, kurtiniais. Meškos žiemą miega. Taip kad aš be jėkios baimės, ramia sąžine šliaužiojau su slydėmis pirmyn ir atgal tiesiu keliu, mano viršininkams pilnai įsitikinusiems, jog kiekvieną kartą aš turėjęs padaryti 35 kilometrų kelią, nes jiems niekad nėra atėję į galvą, kad aš turėjęs drąsos bristi per vieno metro gylio sniegą, laikydamasis tiesiu keliu per mišką.

1947 metų balandžio mėnesyje Fustas man paskyrė kitą darbą. Sak, reikia sužymėti, įmušant kleimą į sukirstų medžių rąstus, kurie paliko sandėliuoti, einant In upės pakraščiu. Čia buvo sukrauta 15 stabelių per keturias eiles miško medžiagos, gal apie kokius 4000 kubinių metrų rąstų. Sniego pripustyta iki pat viršaus sukrautų medžių lygio. Taip kiekvieną dieną šliaužiojau su slydėmis prie tų rąstų, kad sužymėčiau jų kokybę ir kitas išmieras. Šis darbas buvo apmokėtas: aš gavau 2000 rublių ir dar trisdešimt metrų audeklinės medžiagos. Kita stovyklos gyventoja vokiečių Hildebert man pasiūvo iš tos medžiagos dvejus kelnes, švarką, baltinių, ir dar paliko gerą gabalą nesunaudotų audinių. Gegužės mėnesio pusėje ledas skilo, ir ledinės ižo lytys pradėjo plaukti In upės vaga, sukledamos potvinius jos pakraščiais. Kai upė pasidarė laivinkystei laisva, Fustas man davė valtį ir kartu su man priskirta stovyklos gyventoja vokiečių Irma Schembek pavedė nusiirti upe iki tam tikros vietos, liepdamas ten prikirsti jaunų eglaičių, jas nugenėti ir parvežti į stovyklą. Mes nusiirėme prieš sro-

vę gal kokius septynius kilometrus, prikirtom jaunučių eglaičių, jas nugenėjome ir pakrovėme pilną valtį su kaupu. Gal kokius tris kilometrus mes plaukėme pasroviui, lėkdami, tarsi, su motorine valtimi, vos spėdami vairuoti, kad neįpultume į kurį nors plaukiantį medį. Ant vieno posūkio staiga pamačiau didelę išvirtusią ir tarp kitų medžių įstrigusią eglę su išsikišusia jos viršūne iki upės pusės. Aš nebepaspėjau aplenksti išsikišusią kliūtį. Valties priekis pilnu greičiu trankėsi į eglės kamieną, pasisuko šonu ir apsvirtė pačiame upės viduryje. Aš staiga pasinėjau į vandenį, atsimerkiau, vien tik aplink visur žalia akyse, ėmiau kapstyti su rankomis po vandenį ir užčiopiau kažkokią šaką. Patraukiau prie savęs ir išsinėjau iš vandens. Šiaip taip užsikapščiau ant tos išvirtusios eglės kamieno. O ižo lytys man tik daužo ir į kojas ir į rankas. Apsižvalgiau, kol pamačiau mano valties bendrakeleivę Irma nusitvėrusią rankomis valties dugną, plaukiančią pasroviui, pasinėjusią iki kaklo lediniame vandenyje. Taip ji plaukė, kol ją pastebėjo kiti stovyklos vokiečiai, ir ją ištraukė iš vandens sušalusią ir be sąmonės. Aš šiaip taip išsikapščiau per įstrigusios eglės kamieną iki upės kranto. Saulutė jau leidosi, buvo gal kokie 5 laipsniai šalčio. Man pareiti namo buvo apie 4 kilometrai kelio. Sniego miške daug, pusė metro po sniegu vanduo, kelio jokio. Taip ir klampojau iki pusiaunakčio, šlapias kaip žiurkė, kol parėjau namo. Po to išsimaudėme lediniame vandenyje du abu su Irma. Kad atsigaumėm nuo šio persalimo, sirgome ištisą savaitę, krečiami aukščiausios kūno temperatūros, tarsi dilginami elektros iškrovium.

(bus daugiau)

Antanas Augustaitis

SENATVĖ

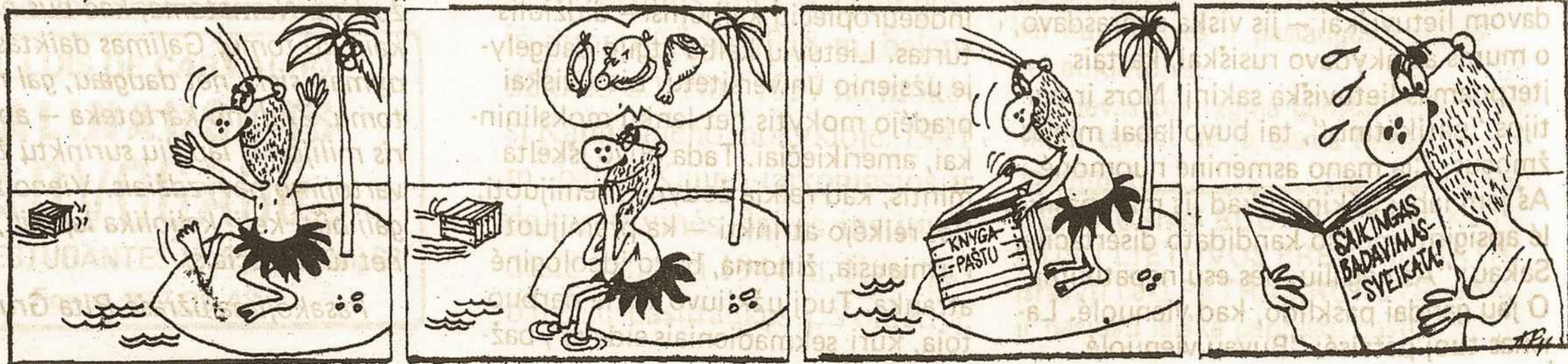
Smilkiniai rudens pakąsti,
ir raukšlėta kakta.

Žingsniai jau silpnesni
ant galvos guli žiema.

Rodo ką žmogus sulaukęs,
delnuose viskas surašyta.

Niekas nežiūri pro šoną praėjęs,
jam ranką paduotu niekas išdrysta..

JUOKAI

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

URUGVAJUJE

Judrus kultūrinis gyvenimas

Praėjusių 1994 m., lapkričio 5, į Urugvajų buvo atvykęs "Susivienijimo Lietuvių Argentinoje" (SLA) veteranų tautinis ansamblis "Gintaras".

Montevideo uoste svečius sutiko Urugvajaus Lietuvių kultūros draugijos pirm. Stasys Goda kartu su trim merginomis, pasipuošusiomis tautiniais drabužiais.

Vakare Urugvajaus lietuvių kultūros draugijos rūmuose atliko meninę programą. SLA ir ansamblio vardu susirinkusius pasveikino SLA valdybos pirm. Arnaldas Vezbickas (šokėjas). Buvo gražus vaizdas, kai visi šokėjai, gražiausiame savo amžiuje pasipuošę tautiniais drabužiais, išsirikiavo scenoje.

Šoko 9 šokius. Programą pradėjo "Suktiniu" ir baigė "Malūnu". Kiekvienas šokių vadovas į tą patį šokį įdėdą ką nors naujo ir dar savo sielą. Tai matėsi ir jų šokiuose, ypač "Malūne". Vikriai ir įvairiai keitė figūras. Kai kuriuos šokius palydėjo kasečių įrašas, kitus – akordeonistas.

Ansamblio vadovas Hektoras Levanavičius papasakojo, kad Veteranų ansamblis susitvėrė iš buvusių "gintariečių", minint SLA 80-metį. Visi šokėjai yra sukūrę šeimas, augina vaikus. Ne visi ir ne visos yra vedę su lietuvių kilmės vyru ar žmona. Bet jų vyrai ir žmonos, nors ir ne lietuvių kilmės, šoka kartu. Vadovas manė, kad su 80 m. SLA šventės viskas pasibaigs: Toli gražu – ne. Visi susirenka kartu per savaitę repeticijų, palaiko draugystę ir tikisi laikyti ilgą laiką. Nuostabu.

Be abejo, po programos buvo sveikinimų ir pasikeitimas dovanomis – prisiminimais.

Po koncerto sekmadienį svečiai susipažino su Urugvajaus sostine Montevideo miestu ir jo apylinkėmis. Sekmadienio vakare laivu išplaukė į savo namus, Argentinos sostinę Buenos Aires.

Reikia pabrėžti, kad po programos buvo gausios vaišės, ir visi linksminosi prie lietuviškos bei pramoginių šokių muzikos – tango, valsas, polka ir kiti šokiai. Tai buvo puikus Argentinos ir Urugvajaus lietuvių pabendravimas.

Du Urugvajaus lietuvių veikėjai kultūrinės veiklos puoselėtojai Gvidas Mačanskas ir Alfredas Stanevičius lapkri-

KUNIGAS JONAS GIEDRYS SJ
Montevideo lietuvių parapijos ilgametis klebonas pernai atšventęs rugpiučio 15 diena 40 metų kunigystės sukaktį

čio 1 nuvažiavo į Bs. Aires, Argentiną, pasiklausyti Lietuvos choro. Dalyvavo Colon teatre operoje ir Argentinos Lietuvių centro, kur Lietuvos choras dainavo lietuviams vien lietuviškas dainas. Abu grįžo sužavėti. 60 gerų dainininkų profesionalų choras tikrai buvo puikus. Colojn teatre dainavo du kartus – visi bilietai iš anksto buvo išpirkti.

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO SUVAŽIAVIMAS

Praėjusių metų pabaigoje gražiai planuotas suvažiavimas pavyko tik iš dalies. Atvyko: iš Brazilijos – Ana Paula Tatarūnas, Rosana Ramašauskas ir Luis Klaudio Indriūnas; iš Argentinos – Susana Juknaitė-Vaigelienė (mokiusis Vasario 16 gimnazijoje ir ten ištekėjusi už tos gimnazijos mokytojo sūnaus). Vaigelienė savo atostogomis dalinosi su savo giminėmis Argentinoje ir PALJ suvažiavimu. Iš Argentinos rengėsi atvykti ir Gaidimaskų šeimos jaunimas, bet netikėta tėvelio mirtis per Kalėdas jų planus suardė. Mūsų nuoširdi užuojauta Gaidimaskų šeimos nariams.

Jaunimas Shangrila "Edvardo" poilsio namuose posėdžiavo, ilsėjosi ir svarstė, kaip sustiprinti lietuvišką veiklą tarp mūsų jaunimo.

Svečiai apsigyveno Fornaros, Kavaliuskų ir Kaluzevičių šeimose.

BAŽNYČIOS SUKAKTIS

Lietuvių Bažnyčios pašventinimo 40-tosios metinės (1954.X.31 – 1994.X.30). Nesitikėjome, kad tiek daug žmonių dalyvautų toje šventėje. Bažnyčia buvo pilna tikinčiųjų, beveik kaip jos pašventinimo dieną. Arkiv. José Gottardi, SDB, mūsų parapijos ir svečiai kunigai (iš viso 7) buvo labai

nustebę ir nudžiugę. Lietuvių choras, vadovaujamas Vytauto P. Dorelio, giedojo lietuviškas ir vietine kalba giesmes. Mūsų lietuvių telkinio jaunimas, pasipuošęs tautiniais drabužiais, paspalvino tas pamaldas. Katekizmo vaikai, apsivilkę "gaučiais", aukpimo metu nešė įvairias imbolines aukas.

Po pamaldų arkivyskupas pašventino mūsų parapijos kieme naują virtuvę, kurioje sekmadieniais neturtinigiems vaikams gaminami pietūs (apie 80 vaikų) ir 5 naujus salionėlius susirinkimams, psichologų ir advokatų konsultacijoms. Tos patalpos pastatytos T. Ant. Ocana šeimos ir vieno Ispanijos labdaros fondo lėšomis.

Parapijos salėje buvo suneštinės vaišės, parapijos truputį "pastiprintos", kurias tvarkė Lietuvių katalikių moterų draugijos (pirm. Marija Mockevičienė) narės.

Meninę programą atliko mūsų parapijos vietinių chorelis, vadovaujamas muziko Alejandro Brittos' "Ažuolynas", vadovaujamas Alberto Kaluzevičiaus; katekizmo vaikai, paruošti kaimyninės mokytojos, pašokė Pericon. Vėliau atvyko ispanų tautinių šokių vienetas "Puerto de Son". Gaila, kad šie pavėlavo ir juos pamatė labai mažai žmonių.

Šventėje dalyvavo lietuviai ir vietiniai, kurie priklauso prie įvairių mūsų parapijos darbų, organizacijų. Visi buvo labai patenkinti, ypač lietuviai, susitikę savo bažnyčioje ir savo salėje su savo draugais, giminėmis, pažįstamais. Tokių progų visi laukia.

Toje mūsų šventėje dalyvavo inž. Algimantas Rastauskas, Lietuvos Garbės konsulas Argentinoje kartu su žmona. Jo patarnavimais dažnai pasinaudoja ir Urugvajaus lietuviai.

Visiems, visiems tos šventės ruošėjams, ruošėjoms, meno grupėms ir dalyviams kuo nuoširdžiausia padėka. Telaimina Visagalis mūsų gyvenimą, mūsų šeimas ir mūsų darbus didesnei Dievo garbei, mūsų Tėvynės Lietuvos ir mūsų šeimų gerovei. Mūsų parapijos kunigų vardu dėkoja T. Jonas Giedrys, SJ, klebonas.

PARDUOTI ATSTOVYBĖS NAMAI

Lietuvos atstovo Urugvajuje a.a. Anatolio Grišono namai parduoti. Lietuvos atstovybei priklausančius daiktus Lietuvos Garbės konsulas Argentinoje Alg. Rastauska prašė globoti Kultūros draugijos valdybą. Laukia Lietuvos Užsienių reikalų ministerijos sprendimo.

LIETUVISKOS SPAUDOS REMEJAI
– YRA SAVO TAUTOS GYNEJAI –

BRAZILIJOS LIETUVIŲ SĄJUNGOS METINIS SUSIRINKIMAS

Gegužės 28 dieną, Brazilijos Lietuvių Sąjungos rūmuose, įvyko metinis narių susirinkimas 4 valandą po pietų.

Susirinkimą atidarė pirmininkas Algimantas Saldys su tylos minute už mirusius sąjungos, narius ir paskui pakvietė į susirinkimo prezidiumą sekretorę Joaną Satkūnaitę, išdininę Wilma Žvingėlaitę, kontrolės komisijos pirmininką Odair Colella, tarybos atstovą Aleksandrą Bumblij.

Sekretorė perskaitė praeitų metų susirinkimo protokolą ir pirmininkas pateikė metinį veiklos pranešimą. Buvo taip pat pristatytas administracinis pranešimas. Nauji valdžios įstatymai sunkina Sąjungos veiklą, nes nuo turimo pelno reikia skirti 20% labdarai ir tai tik valdžios pripažintoms organizacijoms. Viena išėitis, tai gerinti Sąjungos patalpas. Buvo pakeisti langai, pertvarkyti elektros įrenginiai, perdažyti pastatai iš vidaus ir lauko bei padaryti kiti pagerinimai.

Aleksandras Bumbliis, Tarybos vardu teigiamai įvertino valdybos atliktą darbą ir ragino daugiau dėmesio skirti socialiniam ir kultūriniam darbui. Kontrolės komisijos pirmininkas rado visą Sąjungos sąskaitybą pilnoj tvarkoj ir be jokių klaidų.

Po visų pranešimų buvo padaryta pertrauka rinkimų pravedimui. Rinkimuose dalyvavo 83 sąjungos nariai. Sąjungos valdyba buvo renkama pagal vieną sąstatą. Šis sąstatas gavo 53 balsus. Valdybon buvo išrinkti pirmininku Algimantas Saldys, vicepirm. Willy Ambrozevičius, 1a. sekretorė Joana Satkūnaitė, 2a. sekr. Nastazija Idaitė, išdininė Nazareth Pimenta Ambrozevičienė, 2as. išdinininkas Robertas Bratkauskas, turto direktorius Rikardas Braslauskas, socialinis direktorius Jurgis Prokopas, bibliotekorius Adilsonas Puodžiūnas, pavaduotojai Carlos Hugo Galeckas ir Stasys Gervetauskas. Į Tarybą buvo išrinkti Jonas Jakatanviskis, Wilma J. Žvingėlaitė, Aleksandras Bumbliis, Jonas Chorociejus, Nelson A. brozevičius, Kazys Baužys, Antanas R. V. Stonis ir Antanas Šiaulyš.

Paskelbus rinkimų rezultatams buvo užbaigtas susirinkimas ir prasidėjo šeimyniškos vaisės su šurasku.

VENDE-SE

LOTE NA LITUANIKA
OTIMO LUGAR

Falar com Arūnas ou Margarete
Fone: 549-34.47

Didelei mūsų skautų talkininkei

A.†A.

JADVYGAI KARSOKIENEI
MIRUS

reiškiame gilią užuojautą sūnui Robertui ir
marčiai Janettei, anūkėms Kristinai ir Re-
ginai bei anūkiui Robertui Fho. ir šeimai

Palangos skautų vietininkija

BLB-nės bazaro darbuotojai iš kairės: Adilsonas Puodžiūnas, Na stė Idaitė, Elena Buitvydaitė, Vera Tatarūnienė ir Helena Vicentini

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

Bazaras praėjo sėkmingai.

Dėkojame parapijai už leidimą naudotis sale.

Lietuviškas ačiū visiems kurie prisidėjo ir kurie parėmė.

Pasidarbavo visa Valdyba. Ačiū Sąjungiečiui už nuvežimą ir parvežimą produktų.

Visiems kurie suaukojo gražių fantų, tie bus panaudoti rugpiūčio mėn. (agosto) arbatėlėje su bingo Mokoje.

Jau užakėme grotas langams stovykloje. Lituanikoje įvyks linksmos Joninės, dalyvaus artistai iš kaimo..

Birželio 24 d. jaunimas ir visi kurie gali važiuokite išvakarėse.

Birželio 24 d. jaunimas ir visi kurie gali išvakarėse.

Birželio 25 d. bus autobusas, užsakyti tik iki birželio 13 d., nes vėliau tik savu transportu. Kviečiame visus kondominus ir bendrai visus lietuvius.

Lituanika lietuvių kampelis, yra gera proga susitikti visiems ir iš toliau. Laukiame visų.

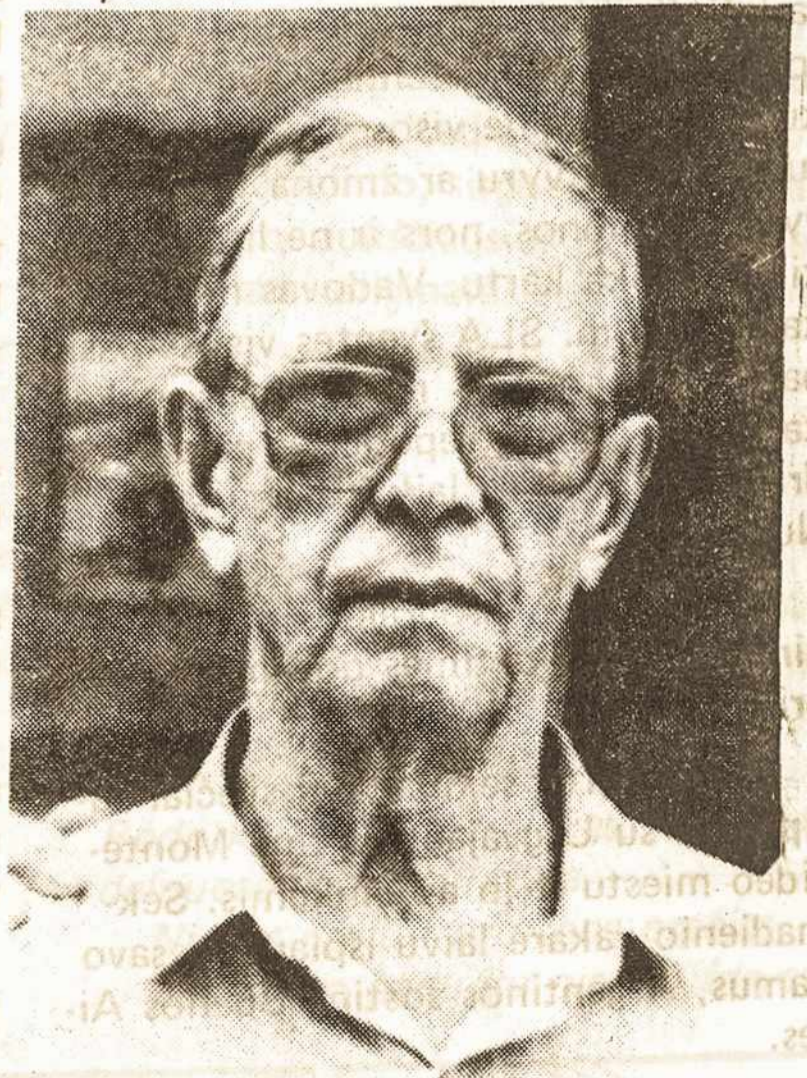
B.L.B. valdyba

MIRTIES METINĖS

Prel. PIJUS RAGAŽINSKAS

Jau praėjo 7 metai, kai prel. Pijus Ragažinskas mus paliko birželio 20 dieną. Prelato mirties metinių mišios bus sekmadienį, birželio 18 d., 11 val. Kviečiame kuo skaitlingiau dalyvauti.

KUN. FELIKSAS JAKUBAUSKAS mirė prieš metus, birželio 30 dieną. Mirties metinių mišios bus sekmadienį, liepos 2 d. 11 val. šv. Juozapo par. bažnyčioje.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

MŪSŲ ŽINIOS

90—ŠIMTMETIS IR TVIRTAS

JONAS BRATKAUSKAS šiemet švenčia, birželio 23 dieną, savo 90-ties metų gimtadienį. Jonas Bratkauskas yra sėkmingai nuėjęs ilgą gyvenimo kelią, kurį pradėjo 1905 metų birželio 23 dieną Kursėnų parapijoj, Šiaulių apsk. Kaip daug kitų lietuvių, turėjo palikti tėvynę, kai tarnybos reikais turėjo gyventi Rusijoje. Jonas lankė kokyklą prie Minsko Babruisko mieste vaikų prieglaudoje.

1922 m. šeima grįžo į Kursėnus, kur ir Jonas su tėvu dabar turėjo tarnybą prie geležinkelio. Ten pasistatė didelius namus ir gražiai įsikūrė. Tačiau gerasis gyvenimo mirazas traukė Bratkauskų šeimą į Naująjį Pasaulį ir 1927 metais išnuomavę savo didelį namą mokyklai, išvyko Brazilijon.

Tuo metu čia buvo pardavinėjamos žemės nesąžiningų lietuvių biznierių. Tokios žemės, Sto. Anastacio vietoje, netoli Prezidente Prudente, nusipirko Bratkauskai. Žemė buvo prasta, tai po dviejų mėnesių apgauti imigrantai, atvyko į S. Paulo ir apsigyveno Bbm Retire. Jonas pradėjo dirbti TABAKOW manharijoj.

1935 metais vedė Verą Ablasevičiūtę iš Kauno ir pasistatė namus V. Zelinoj. 1946 metais pradėjo savo pramonę su gumos fabriku ir, su savo išradimais, turėjo gerą pasisekimą. Išaugino dukrą Joaną ir sūnų Robertą, kurie abu išėjo aukštus mokslus. Robertas pradėjo dirbti su tėvu ir dabar toliau veda favriko darbus.

Jonas Bratkauskas nuo senų laikų dalyvavo įvairiose lietuviškose organizacijose. Buvo Sąjungos narys ir jos vice-pirmininkas. Priklausė Vilties organizacijai ir yra Brazilijos Lietuvių Ben-

druomenės narys. 1983 metais dalyvavo Pasaulio Lietuvių Bendruomenių kongrese Amerikoje ir Kanadoje.

Sukaktuvininkas Jonas Bratkauskas yra susipratęs patrijotas ir geras katalikas, jautrus lietuviškiems reikalams ir visokių iniciatyvų rėmėjas. V. Zelinos bažnyčia paaukojo vieną vitražą. Jam šv. Juozapo bažnyčia ypač brangi, nes bendradarbiavo su kun. Sugintu kai ją statė.

Gražiai, prasmingai ir naudingai atgyventas amžius yra vertas visų įvertinimo ir pagarbos. Sveikiname mielą sukaktuvininką sulaukusį tokio gražaus amžiaus ir linkime jam geros sveikatos, kad galėtų džiaugstis šiuo garbingu amžiumi.

ŠIAUNIOS VESTUVĖS

Gegužės 26 dienos vakare, šv. Teresės bažnyčioje — Higienopolis savo širdis ir gyvenimus surišo SIMONE LAUČIŪTĖ PINTO ir MARCIO BAPTISTA PEREIRA. Vestuvių ceremonija įvyko gražioje baroko stiliaus bažnyčioje, kuri buvo pilna svečių. Prie altoriaus buvo Simonės tėveliai Irenė ir Delcio, o Marcio buvo tik mama, nes tėvelis gulėjo ligoninėj sunkiame stovyje. Religines sutuoktinių apeigas atliko kun. Petras Rukšys.

JAUNAVEDŽIAI SIMONE IR MARCIO

Po religinės ceremonijos buvo priėmimas netoli esančio Rotary klubo didelėje salėje. Atrodė, kad pusė V. Zelinos persikėlė į Higienopolis: buvo galima matyti daug lietuvių, ypač jaunimo.

Simone ir jos šeima yra visiems gerai pažįstami V. Zelinos gyventojai. Simone nuo mažens bendravo su lietuvišiais: daug metų buvo skautė ir NEMUNO ansamblio šokėja. Geras pažymiais baigė odontologijos mokslus ir atidarė savo gabinetą pačioje V. Zelinos širdyje — praça REPUBLICA LITUANA. Simone yra visų vertinama gera profesionalė, o taip pat dirba socialinėje srityje.

Apie MARCIO turime mažai žinių, bet žinome, kad yra geras mūsų bičiulis, kuris gyveno Santo Amaro ir dirba S. Paulo biržoje (Bolsa de Valores). Dabar, kai persikels gyventi į V. Zelina, tikimes jį geriau pažinti.

Simones tėveliai Irenė ir Delcio yra labai laimingi, kad jų dukrelė gražiai pradėjo naują gyvenimą. Džiaugiamės kartu su Simonės ir Marcio tėveliais ir linkime, kad naujai sukurta šeima būtų laiminga ir klestėtų. K.P.R.

MŪSŲ MIRUSIEJI

STASYS REKETIS

mirė birželio 1 dieną po to kai buvo suvėžytas autobuso ant av. Rio Branco. Turėjo 75 metus.

Velionis buvo gimęs JAV-bėse ir dar mažas buvo parvežtas į Lietuvą. Brazilijon atvyko 1928 metais ir dirbo kaip mechanikas. 1946 m. vedė Ameliją Ambrazevičiūtę (ji jau mirus) ir apsigyveno V. Prudentėj.

Buvo pašarvotas V. Alpinos kapinių šermentinėj ir vėliau nuvežtas į krematoriumą. Kun. Petras Rukšys atliko religines apeigas. 7-tos dienos mišios buvo birželio 7 dieną šv. Juozapo parapijos bažnyčioje V. Zelinoj.

Liūdesy liko vaikai Carlos, Sonia, Elizabeth, Robertas ir šeimos.

• Lietuviškos spaudos rėmėjai
vra savo tautos gynėjai

SERVIÇOS DE ARQUITETURA

Solange Alionis

ARQUITETA
PÇA. STA. HELENA, 81
V. PRUDENTE — SÃO PAULO
FONE: 914-49.50

NOVOTETO

IMÓVEIS
VENDA E ADMINISTRAÇÃO DE BENS S/C LTDA.

LOCAÇÃO DE IMÓVEIS
E TELEFONES

Rua Dr. Roberto Feijó, 165

(esquina da:

PRAÇA SANTA HELENA Nº 81 —

VILA PRUDENTE — CEP. 03138-000 — SÃO PAULO -SP

Fones: 914-49.50 e 914-80.72

ANDREA ALIONIS
EVANILDA ALIONIS
ADVOGADAS

MŪSŲ ŽINIOS

BAISIOJO BIRŽELIO MINĖJIMAS

Sekantį sekmadienį, birželio 18 d. mes prisiminsime baisiųjų trėmimų į Sibirą pradžia.

Pasaulis džiaugiasi 50 metų minėjimais nuo II Pasaulinio karo pabėgusių, o mes turime minėti kitą tiek metų komunistų atneštos vergijos ir kančių.

Minėjimo mišios bus 11 valandą.

DEMESIO!

O grupo dos escoteiros PALANGA convida a todas as crianças e jovens a participarem do ACAMPAMENTO de julho na Estancia Lituania. Será uma semana super divertida com jogos, brincadeiras, diversões, escotismo e tradições lituanas num clima de amizade e companherismo.

Maiores informações pelos telefones:
272-97.63 c/ Nadia à noite
63.93.43 c/ Eugenia
VENHA PARTICIPAR CONOSCO

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE

Consulado Geral da República
da Lituânia em São Paulo

VICENTE PAULO TUBELIS
Cônsul Honorário

HORARIO: 3as / 5as 13:30 – 17:30

Pça. Vincas Tubelis s/n^o Fone: (011) 273-2700
01546-110 São Paulo-SP Fax: (011) 277-6948

PAIEŠKOJIMAI

Yra paieškoma Mikasė Baguckaitė ANDRIJAUSKIENĖ ir jos vaikai Romas ir Birutė. Ką nors žinantieji prašome pranešti kun. J. Šeškevičiui.

Paieškoma Stefanija BALANDIENĖ ir jos vyras Francisco BALANDIS, bei jų duktė Jadvyga Balandis KODULSKIS. Jų paskutinis adresas buvo Rua Voluntários da Patria 344. Ieško Zita Zubienė, Mokyklos 8-14, Kaunas Lituania.

NORI SUSIRAŠINĖTI

Moteris iš Lietuvos norėtų susirašinėti su kuo nors iš Brazilijos. Adresas pas kun. J. Šeškevičių.

PARDUODAM E
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
RUA INACIO 671 - V. ZELINA

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

JOANA, HELENA IR ROBERTAS BRATKAUSKAI

Jų tėvelio JONO BRATKAUSKO 90-to gimtadienio proga širdingai dėkojame Joanai ir Robertui už paramą spaudai ir kartu su šeima džiaugiamės šiuo gražiu gimtadieniu bei širdingai sveikiname.

Redakcija ir administracija

PRANEŠIMAS

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės metinis narių

susirinkimas

šaukiamas 1995 m. birželio 18 dieną, 16 val. Jaunimo Namuose.

Programoje:

- Valdybos pranešimas ir
 - Naujos valdybos rinkimai.
- Visi nariai prašomi dalyvauti.

Sekretorius
Vyt. Bacevičius

Pirmininkas
kun. Juozas Šeškevičius

SUMAINYS ŽIEDUS

Birželio mėnesio 17 d. VALTER MIKALKENAS, Nijolės Mikalkėnienės sūnus, sumainys aukso žiedus su SIMONE FELIX DA SILVA.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gavome žinią iš Amerikos, kad tenai, praeitą sekmadienį birželio 11 d. mirė ilgas metus dirbusi mūsų tarpe SESELĖ KAROLINA.

7-tos dienos mišios už ją ir už JADVYGĄ KARSOKIENĘ, kuri mirė tą pačią dieną, bus atlaikytos lietuviškai sekmadienį, birželio 18 d. 11 val., o portugališkai pirmadienį 19:30 valanda.

EXCURSÃO DA VILA ZELINA

Birželio 4 dienos ankstyvą rytą iš V. Zelinos pajudėjo autobusas link BARRA BONITA. Keleiviai netikėjo, kad bus tokia graži ekskursija. Nuvažiavus, ten mūsų grupė buvo pristatyta kaip lietuvių iš V. Zelinos. Buvo visų sveikinami, bet paskui reikėjo jiems lietuviškai dainuoti ir šokti suktinį.

Kelionė laivu per užtvankas buvo graži ir įdomi. Pietūs ir visos vaisės buvo labai geros. Dabar mūsų šiečiai jau laukia kitos Wandos ir Ivandir'os ruošiamos ekskursijos.

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra bėgimas nuo savo tautos.

JONINIŲ ŠVENTĖS LITUANIKOJ BIRŽELIO 24-25 DIENA

SEKMADIENĮ BUS AUTOBUSAS
IŠ VILA ZELINOS

UŽSISAKYTI KLEBONIJOJ ar
VERA TATARŪNIENE

BUS PIETŪS – CHURRASCO

MENINĖ PROGRAMA ir
JONINIŲ ŽAIDIMAI

VISI KVIEČIAMI DALYVAUTI